

Софийски Районен съд е сезиран с жалба от „ДИЗЕЛОР“ ЕООД, с ЕИК:с адрес: гр.София, ж.к.„Дружба 1“, бул.„Амстердам“ № 4, чрез упълномощен защитник против Наказателно Постановление № 683567 – F683172/09.01.2023г. издадено от Директор на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП, София с което на дружеството са били наложени наказания имуществена санкция в размер на по 500 лева за извършени административни нарушения по чл.118, ал.10 от ЗДДС.

В жалбата санкционираното лице оспорва изцяло законосъобразността на наказателното постановление с твърдението, че същото е било издадено при неправилно приложен материален закон. В заключение се иска от съда да постанови решение, с което същото да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят „ДИЗЕЛОР“ ЕООД, редовно призован, не се явява. Представява се от упълномощен защитник, който поддържа жалбата и моли съда да я уважи. Претендира разноски.

Административно – наказващият орган Директор на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП, София, редовно призован, не се явява. Представява се от упълномощен юрисконсулт, който оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Развива подробни съображения в тази насока. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

При извършената служебна проверка от съда се констатира, че жалбата е подадена в законоустановения срок и от легитимирана страна, поради което се явява допустима.

Разгледана по същество е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

От събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства се установява следната фактическа обстановка:

При извършена служебна проверка от дирекция СДО при ТД на НАП София било установено, че основният предмет на търговското дружество „ДИЗЕЛОР“ ЕООД е продажбата на течни и газообразни горива на едро, чрез доставка на място и на дребно – от бензиностанции. В хода на проверката било установено, че през месец септември 2022г. от дружеството не са били подадени данни в информационната система на НАП „Контрол на горивата“ – ЕДД /електронни данни за доставчик/ за извършените продажби на дизелово гориво (газъл с код по КН 27102011 и КН 27101943) последните фактури:

- Фактура № 1600032925/02.09.2022г. издадена на „ДИЗЕЛОР“ ЕООД на „ЗКПУ ЯБЪЛКОВО“, с ЕИК: с данъчна основа в размер на 8 573.19 лева и начислен ДДС 1714.64 лева. Предмет на доставка са 3290 литра дизелово гориво.
- Фактура № 1600032936/05.09.2022г. издадена на „ДИЗЕЛОР“ ЕООД на „ВОДСТРОЙ ПЛОВДИВ“ АД, с ЕИК: с данъчна основа в размер на 25 156.00 лева и начислен ДДС 5 031.02 лева. Предмет на

доставка са 9930 литра дизелово гориво.

- Фактура № 1100049925/05.09.2022г. издадена на „ДИЗЕЛОР“ ЕООД на „САНДЕ -2А“ООД с данъчна основа в размер на 20 688.02 и начислен ДДС 4 137.64 лева. Предмет на доставка са 7957 литра дизелово гориво.

Посочените фактури били издадени и осчетоводени от „ДИЗЕЛОР“ ЕООД пред данъчен период през месец септември 2022г. Видно от представените товарителници за превоз на дизелово гориво към всяка една от горепосочените фактури е, че данъчното събитие възникнало на 02.09.2022г. и на 05.09.2022г. Дружеството е следвало да подаде данни за доставката и движението на доставените количества течни горива на седалището на дирекция СДО при ТД на НАП София. С нарочна резолюция на НАП за извършване на проверка по чл.176в от ЗДДС бил определен старши инспектор Е. Д.. Вследствие на осъществената проверка от негова страна било установено разлика между представените от дружеството счетоводни данни и отразените такива в ИСПГ количества. Свидетели на деянието и на съставянето на акта били Л. В. – С. и Д. В.. Нарушението било извършено за първи път. Въз основа на извършената констатация и запознавайки се с писмените доказателства старши инспектор Е. Д. съставил АУАН, който бил връчен на управителя на дружеството и подписан от него без възражения. Въз основа на акта било издадено и обжалваното наказателно постановление.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена и доказана от разпитаните в съдебно заседание свидетели Е. Д., Л. В. – С. и Д. В.. Видно от показанията на актосъставителя е, че „ДИЗЕЛОР“ ЕООД не е подало данни за доставка и движението на доставените количества течни горива, отразени в трите фактури. Свидетелят признава, че е успял да се свърже с счетоводителят на дружеството, който му признал за извършения пропуск с оправданието, че той се дължал на празниците. Също така до момента на съставянето на акта въпросните горива не били декларирани в системата на НАП. Показанията на разпитания свидетел се потвърждават в най – пълна степен и от тези на свидетелите по акта Л. В. – С. и Д. В.. При изложените от тях твърдения в съдено заседание се доказва наличието на бездействие от страна на търговското дружество, което не е и предмет на фактическо оспорване от негова страна. Съдът кредитира показанията на разпитаните свидетели като еднопосочни, логични и непротиворечиви и ги цени при формирането на своето вътрешно убеждение и мотивирането на своя краен съдебен акт. Същите се подкрепят и от приобщените по реда на чл.283 от НПК и неоспорени от процесуалните представители на страните писмени доказателства.

Както АУАН, така и обжалваното наказателно постановление са били издадени от компетентните органи и в рамките на законоустановените давностни срокове по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН.

Отразяването на обстоятелствата по нарушението и дадената правна

квалификация в акта и постановлението са били съобразени с изискванията на чл. 42 т.5 и чл.57, ал.1 т.5 и т.6 от ЗАНН.

Съдът намира, че от възприетата фактическа обстановка и съвкупен анализа на събраните по делото доказателства безспорно се доказва, че със своето бездействие „ДИЗЕЛОР“ ЕООД е извършило административно нарушение по чл.118, ал.10 от ЗДДС.

От обективна страна изпълнителното деяние е формално и се счита за извършено чрез бездействие.

От субективна страна отговорността на търговеца – юридическо лице е обективна и безвиновна.

Съдът не споделя възражението на защитника на жалбоподателя за неяснотата на датите на извършените нарушения. Освен, че извършените от дружеството деяния са коректно описани по достатъчно достъпен начин, то от съдържанието и на трите документа би могло да се направи извод и за датата и мястото на извършване на нарушението. Настоящата съдебна инстанция счита, че по този начин дори да не е посочена конкретна дата, на която е извършено нарушението, то същата е изводима от обстоятелствената част на съставения АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление, поради което не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на защита на санкционираното дружество.

Не следва да бъде споделено и направеното възражение за осчетоводяване на трите фактури, тъй като това обстоятелство е ирелевантно на фона на вмененото противоправно бездействие, изразяващо се в необосновано не е било подадо данни за доставката и движението на доставените/получени количества течни горива.

Съдът намира, че не е налице нарушение и на материалния закон, доколкото извършването на твърдяните нарушения е доказано от обективна страна.

Съгласно разпоредбата на чл. 59а, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, лицата по чл. 118, ал. 9 и ал. 10 от ЗДДС подават в НАП данни чрез електронен документ за доставка (ЕДД) - приложение № 22, или електронен документ за получаване (ЕДП) - приложение № 23, за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях, отнасяща се до цялото количество гориво или до част от него, в случаите, когато данните не са декларирани с електронен акцизен данъчен документ (ЕАДД)/единен административен документ (ЕАД) и са задължителни за подаване съгласно наредбата.

Според разпоредбата на чл. 118, ал. 10 от ЗДДС, данъчно задължено лице – получател по доставка на течни горива, е длъжно да подава в НАП данни за доставката и движението на доставените/получените количества

течни горива по документ, както и за промяната в тях. Данните се подават на датата на данъчното събитие и на датата на възникване на промяната в обстоятелствата по електронен път с квалифициран електронен подпис.

Съдът намира, че не е налице маловажен случай, тъй като от една страна нарушенията са три, освен това, те са с типичната за вида си обществена опасност и с нищо не разкриват по-ниска степен на засягане на обществените отношения, предмет на регулиране с нарушените правни норми.

Относно размера на наложеното административно наказание за всяко от нарушенията, съдът намира, че то е в минимално предвидения от закона размер и не съществува възможност за неговото редуциране. Тъй като деянията са три самостоятелни такива, макар и две от тях да са извършени на една и съща дата, законосъобразно административно наказващият орган е приложил разпоредбата на чл.18 от ЗАНН налагайки отделни наказания.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на административно наказващия орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно, тъй като издаденото НП следва да бъде потвърдено.

Съгласно чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в размер от 100 лева, защото делото е с предмет три нарушения и е решено в съдебно заседание. Също така дружеството следва да бъде осъдено да заплати по сметка на СРС и сумата от 05.00 лева в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

При извършена служебна проверка по законосъобразността на обжалваното наказателно постановление не бяха констатирани допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи неговата отмяна на това основание.

Предвид гореизложеното съдът намира, че обжалваният административен акт е законосъобразен и следва да бъде изцяло потвърден.